

Sygn. akt IV CSK 711/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa R. B.
przeciwko M. Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 6 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 czerwca 2016 r., opartej na zarzutach naruszenia przepisów prawa materialnego art. 105 w zw. z art. 95 § 2 i art. 355 § 2 k.c., pozwany M. S.A. w W. uzasadnił wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania tym, „iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona”.

W odpowiedzi na skargę powód R. B. wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli zachodzi (przynajmniej) jedna z wymienionych w tym przepisie przyczyn, co powinno zostać wykazane i należycie uzasadnione przez wnoszącego skargę (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Warunki, jakim powinno odpowiadać prawidłowe uzasadnienie wniosku, zostały określone w bogatym i ustabilizowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego. Objąsnilo w nim także, iż skarga kasacyjna jako szczególny środek zaskarżenia nie służy weryfikacji prawidłowości podstawy faktycznej i prawnej orzeczenia, a rolą Sądu Najwyższego nie jest wyjaśnianie wszystkich wątpliwości prawnych, jakie występują w procesie orzekania (stosowania i wykładni prawa).

Powołując się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) skarżący powinien przedstawić stosowną argumentację prawną zmierzającą do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.); uzasadnienie tej przesłanki powinno koncentrować się na wykazaniu tak rozumianej „oczywistości” zasadności skargi. Uzasadnienie wniosku nie może sprowadzać się do powtórzenia, choćby w zmodyfikowanej formie, uzasadnienia podstaw skargi, ani być sformułowane w sposób wymagający oceny ich zasadności.

Uzasadnienie wniosku pozwanego warunkom tym nie odpowiada, stanowiąc częściowo zmodyfikowaną wersję uzasadnienia zarzutów; ocena wniosku wymagałaby niedopuszczalnego na tym etapie postępowania badania zasadności podstaw skargi. Skarżący pominął konieczną przy powołaniu się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. argumentację prawną, przekonującą o „oczywistej” zasadności wniesionego środka zaskarżenia.

Ze względu na niepowołanie podstawy kasacyjnej naruszenia przepisów postępowania, stan faktyczny ustalony przez Sąd odwoławczy pozostał wiążący dla Sądu Najwyższego, także co do ustalenia stanowiącego podstawę zastosowania powołanego w skardze przepisu prawa materialnego (art. 105 k.c.), które dotyczyło możliwości dowiedzenia się z łatwością przez skarżącego o wygaśnięciu pełnomocnictwa żony powoda (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2003 r., III CZP 49/03, OSNC 2004, nr 10, poz. 168). Przy niepodważonej podstawie faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia nie mogło się utrzymać twierdzenie pozwanego o oczywistej zasadności skargi.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi rozstrzygnięto stosownie do art. 98 § 1 i 3 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.